

MS

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel. /fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98,
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

L.dz.RKR-561/6/02/BR- 36 /2002

Kraków, dn. 13 sierpnia 2002 r.

Decyzja nr RKR - 21 /2002

Stosownie do treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm.) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172) - po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku Sp. z o.o. z siedzibą w Brzesku przy ul. Solskiego 13 - w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I.** Na podstawie art. 11 ust. 1, w związku z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ww. ustawy **nie stwierdza się stosowania** przez Carlsberg Okocim S.A. z siedzibą w Warszawie, przy ul. Bokserskiej 66 praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków komunalnych z terenu miasta Brzeska, poprzez narzucanie nieuczciwych - nadmiernie wygórowanych - cen za oczyszczanie tych ścieków dostarczanych przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku Sp. z o.o. do oczyszczalni stanowiącej własność Carlsberg Okocim S.A.
- II.** Na podstawie art. 9, w związku z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ww. ustawy **uznaje się za ograniczającą konkurencję** praktykę polegającą na nadużywaniu przez Carlsberg Okocim S.A. pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków komunalnych z terenu miasta Brzeska, poprzez narzucanie Rejonowemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku Sp. z o.o. uciążliwych - przynoszących Carlsberg nieuzasadnione korzyści - warunków umowy na oczyszczanie tych ścieków, w części dotyczącej ceny za oczyszczanie, kalkulacja której uwzględnia koszty niezwiązane z tą usługą.
- oraz **nakazuje się zaniechania stosowania tej praktyki.**

UZASADNIENIE

W dniu 16 listopada 2001 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie wpłynął wniosek Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku Sp. z o.o. (zwanego dalej „RPWiK” lub „Przedsiębiorstwem”) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Calsberg Okocim S.A. z siedzibą

w Warszawie (zwaną dalej „Carlsberg” lub „Spółką”) pod zarzutem nadużywania przez Carlsberg pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków z terenu miasta Brzeska dostarczanych przez RPWiK, poprzez narzucanie nieuczciwych, nadmiernie wygórowanych cen ze tę usługę bez faktycznego i gospodarczego uzasadnienia oraz narzucanie uciążliwych warunków umowy w tym zakresie przynoszących Carlsberg nieuzasadnione korzyści.

Wnioskodawca wyjaśnił, że:

- w dniu 31 grudnia 1999 r. zawarta została pomiędzy RPWiK Sp. z o.o., a Okocimskimi Zakładami Piwowarskimi S.A. w Brzesku (zwanymi dalej „Browar”) umowa nr 1/2000/LI na oczyszczanie ścieków komunalnych z miasta Brzeska zmieniona aneksem z dnia 20 grudnia 2000r. wprowadzającym zmianę wysokości ceny za oczyszczanie ścieków z $1,08 \text{ zł/m}^3 + 7\% \text{ VAT}$ na $1,10 \text{ zł/m}^3 + 7\% \text{ VAT}$;
- w dniu 27 sierpnia 2002 r. Browar zaproponował RPWiK wprowadzenie od dnia 5 września 2001 r. aneksu zmieniającego treść §7 umowy, tj. wysokość ceny z kwoty $1,10 \text{ zł/m}^3 + 7\% \text{ VAT}$ na $2,16 \text{ zł/m}^3 + 7\% \text{ VAT}$;
- RPWiK aneksu tego nie podpisało, proponując jednocześnie - pismem z dnia 3 września 2001 r. - przesunięcie terminu wprowadzenia zmian opłat na początek roku następnego, gdyż - jak twierdziło - ze względu na roczne plany finansowe działalności oraz procedurę wprowadzenia zmiany opłat poprzez zatwierdzenie uchwałą organu założycielskiego, którym dla RPWiK jest Międzygminny Związek d/s Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku - wcześniejsza zmiana jest niemożliwa;
- w odpowiedzi na tę propozycję Browar --działając na podstawie §1 pkt 2 umowy z dnia 31 grudnia 1999 r. - w dniu 12 września 2001 r. wypowiedział RPWiK umowę na oczyszczanie ścieków, z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia;
- w toku korespondencji Browar pismem z dnia 12 października 2001 r. wyjaśnił, iż nowa cena wynika ze zwiększonych kosztów utrzymania oczyszczalni. Jednocześnie wyraził zgodę na wnoszenie przez RPWiK opłat za oczyszczanie ścieków do końca roku 2001 wg starych cen, pod warunkami: podpisania przez RPWiK przedmiotowego aneksu i wyrównania różnicy opłat po 31 grudnia 2001 r.;
- RPWiK uznając, iż koszty oczyszczania ścieków nie zostały rozdzielone pomiędzy dostawców wg stosownych proporcji, a nadto brak ze strony Browaru woli negocjacji warunków umowy w tym zakresie – skierowało w dniu 16 listopada 2001 r. wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego.

W dniu 21 listopada 2001 r. postanowieniem nr RKR-58/2001 wszczęte zostało przez organ antymonopolowy postępowanie wyjaśniające w sprawie stosowanych przez Okocimskie Zakłady Piwowarskie S.A. w Brzesku cen oraz warunków umów za oczyszczanie ścieków komunalnych dostarczanych przez RPWiK.

W toku postępowania RPWiK wyjaśniło, iż nastąpiła zmiana nazwy Okocimskich Zakładów Piwowarskich S.A. na Carlsberg Okocim S.A. oraz siedziby – z Brzeska na Warszawę.

Fakt ten potwierdziła Carlsberg wyjaśniając pismem z dnia 17 grudnia 2001 r., iż w dniu 18 października 2001 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w Krakowie, XII Wydział Gospodarczy Rejestru Sądowego została zarejestrowana zmiana nazwy z Okocimskich

Zakładów Piwowarskich S.A. na Carlsberg Okocim S.A. oraz siedziba spółki z Brzeska na Warszawę.

Wobec zmiany nazwy i siedziby strony przedmiotowej umowy Delegatura UOKiK w Krakowie – w oparciu o upoważnienie Prezesa Urzędu - dalsze czynności wyjaśniające prowadziła w stosunku do Carlsberg.

Ze względu na niekompletność dostarczanych przez Carlsberg wyjaśnień – mimo kierowanych przez organ antymonopolowy dwukrotnych wezwań do ich uzupełnienia – nie było możliwe w toku postępowania wyjaśniającego ustalenie, czy w opisanej przez RPWiK sprawie miało miejsce naruszenie przepisów ustawy o ochronie /.../. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowieniem nr RKR-28/2002 zamknął postępowanie wyjaśniające, jednocześnie w dniu 1 marca 2002 r. postanowieniem nr RKR-31/2002 wszczął postępowanie antymonopolowe, w związku z podejrzeniem nadużywania przez Carlsberg pozycji dominującej na lokalnym rynku oczyszczania ścieków komunalnych z terenu miasta Brzeska, poprzez:

- narzucanie nieuczciwych – nadmiernie wygórowanych - cen za oczyszczanie ścieków komunalnych dostarczanych przez RPWiK do oczyszczalni stanowiącej własność Carlsberg,
- narzucanie uciążliwych, przynoszących narzucającemu nieuzasadnione korzyści, warunków umowy na oczyszczanie ścieków komunalnych z terenu miasta Brzeska, w części dotyczącej wysokości opłat za oczyszczanie ścieków,

to jest pod zarzutem naruszenia art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 6 ustawy o ochronie /.../.

W celu dokonania niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy ustaleń – w tym, w zakresie stanu faktycznego - których nie udało się dokonać w toku postępowania drogą korespondencyjną, organ antymonopolowy – działając na podstawie art. 55 i art. 80 ustawy o ochronie (...) oraz art. 89 i nast. k.p.a. - przeprowadził w dniu 19 marca 2002 r. w siedzibie Delegatury UOKiK w Krakowie rozprawę administracyjną z udziałem członków Zarządu RPWiK oraz pełnomocnika Carlsberg. W toku rozprawy przesłuchano także wskazanych przez strony świadków, w osobach:

- Vice Burmistrza Miasta Brzeska;
- Kierownika Oczyszczalni Ścieków RPWiK - Zajazie.
- Kierownika Oczyszczalni Ścieków - Carlsberg Okocim S.A.
- Kontrolera Operacyjnego - Carlsberg Okocim S.A.
- Dyrektora Słodowni w Sierpcu - Carlsberg Okocim S.A.

Na rozprawie osoby reprezentujące RPWiK oraz V-ce Burmistrz Brzeska podnieśli, iż nowa wyższa cena nie może być zaakceptowana ze względów społecznych, gdyż spowoduje drastyczny wzrost opłat dla ludności. Ich zdaniem podwyżka mogłaby wynosić ok. 10 %, a nie blisko 100%.

Zdaniem świadków wskazanych przez Carsberg, RPWiK zostało poinformowane o konieczności istotnego wzrostu ceny już w sierpniu 2001 r., kiedy to przedłożono mu odpowiednie uzasadnienie i kalkulację ceny.

W ocenie świadków - pracowników Carlsberg - cena za oczyszczenie ścieków dostarczanych przez RPWiK proponowana od dnia 5 września 2001 r. w wysokości netto

2,16 zł za 1 m³ przewyższała o 96 % opłaty pobierane wcześniej (1,10 zł/m³) ponieważ były inaczej ustalane. Poprzednia cena nie zawierała wszystkich elementów kosztotwórczych, gdyż te nie były wcześniej analizowane. Carlsberg rozpoczęła analizę kosztów oraz ustalanie miejsc ich powstawania dopiero z chwilą wskazania przez firmę audytorską nieprawidłowości w tym zakresie. Jak wówczas ustalono obowiązująca wcześniej cena za oczyszczanie ścieków pozwalała jedynie na pokrycie około 50% faktycznie ponoszonych kosztów.

W toku rozprawy administracyjnej oraz na podstawie poprzedzającej ją i prowadzonej po niej korespondencji, a także dołączonych do tej korespondencji dokumentów, organ antymonopolowy dokonał następujących szczegółowych ustaleń dotyczących proponowanej przez Carlsberg i nie zaakceptowanej przez RPWiK ceny za oczyszczanie ścieków:

Nowa, wyższa cena w wysokości 2,16 zł/1m³ netto ustalona została – zdaniem Carlsberg – na podstawie faktycznie poniesionych jednostkowych kosztów oczyszczenia ścieków dostarczonych przez RPWiK w okresie 8 miesięcy poprzedzających podwyżkę, tj. od stycznia do sierpnia 2001 r. Koszty te skalkulowano na 2,20 zł/m³ ścieków. Proponując nową cenę zarówno nie zakładano wzrostu tych kosztów w okresie późniejszym (zdaniem Carlsberg podjęte zostały działania mające doprowadzić nawet do ich obniżenia) jak i nie przewidywano osiągnięcia z tego tytułu jakiegokolwiek zysku.

Poniższe zestawienie (tabela nr 1) sporządzone zostało na podstawie dokumentów przedłożonych przez Spółkę Carlsberg i uwzględnia koszty, o których mowa wyżej, tj. poniesione w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r. Koszty zawarte w zestawieniu winny zatem odpowiadać jednostkowej cenie w wysokości netto 2,16 zł/1m³, żądanej od RPWiK od dnia 5.09.2001 r.

Tabela nr 1

L P	Pozycja kosztów	Ogólna wartość kosztów w zł	% udział w kosztach – ścieki RPWiK	% udział w kosztach – ścieki Carlsberg	Koszt oczyszczania ścieków RPWiK
1	2	3	4	5	6
1	Koszty zmienne				
2	Antispumin	46 734,50	20%	80%	9 346,90
3	Praestol 859	200 143,00	30%	70%	60 042,90
4	Siarczan żelazowy – PIX 113	31 653,09	80%	20%	25 322,47
5	Wapno hydratyzowane	13 751,26	30%	70%	4 125,38
6	Utylizacja środków filtracyjnych	1 244 773,35	35%	65%	435 670,67
7	Energia elektryczna	455 382,64	35%	65%	159 383,92
8	Koszty zmienne razem	1 992 437,83			693 892,24
9	Koszty zmienne na 1 m ³	1,17 (średni)			0,78
10	Koszty wydziałowe				
11	Materiały	98 435,94	53%	47%	52 193,75

12	Usługi	35 209,08	53%	47%	18 660,81
13	Amortyzacja środków trwałych	859 887,82	53%	47%	455 740,54
14	Wynagrodzenia + ZUS	885 183,22	53%	47%	469 147,11
15	Remonty obce	329 093,81	53%	47%	174 419,72
16	Ochrona środowiska	91 899,20	53%	47%	48 706,58
17	Pozostałe	121 674,14	53%	47%	64 487,29
18	Koszty wydziałowe razem	2 421 383,21	53%	47%	1 283 333,10
19	Koszty wydziałowe na 1 m ³	1,43 (średni)			1,42
20	Razem koszty oczyszczania (.8 + 18)	4 413 821,04			
21	Ilość ścieków RPWiK m ³	900 671,00			
22	Ilość ścieków Carlsberg m ³	797 969,00			
23	Razem ścieki m ³ (poz. 21+22)	1 698 640,00			
24	Calkowity koszt oczyszczania 1 m³	2,60 (średni)			2,20
25	Marża	15%			0,33
26	Cena oczyszczenia 1 m ³				2,33

Zdaniem RPWiK, w powyższej kalkulacji Carlsberg przyjęła nieprawidłową zasadę rozdziału kosztów. W jego ocenie koszty te nie powinny być rozdzielane proporcjonalnie do ilości ścieków dostarczanych do oczyszczalni przez obu dostawców - jak to przyjęto dla kosztów wydziałowych, rozliczając je w proporcjach: 53% - RPWiK i 47% - Carlsberg (kol. 4 i 5 tabeli nr 1) - lecz tak, jak miało to miejsce przed podwyżką, tj. wg wskaźnika zanieczyszczeń zawartych w ściekach.

Ponadto, w toku rozprawy administracyjnej osoby reprezentujące RPWiK i wskazani przez to przedsiębiorstwo świadkowie zgłosili zastrzeżenia, do wysokości oraz prawidłowości rozliczenia czterech - istotnych pod względem wartości - pozycji kalkulacyjnych zawartych w tabeli nr 1, tj. kosztu: utylizacji środków filtracyjnych, amortyzacji środków trwałych, remontów obcych, ochrony środowiska.

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy wezwał Carlsberg do udokumentowania faktycznych wydatków w tych pozycjach kalkulacyjnych i wyjaśnienia sposobu ich rozliczenia.

Na podstawie ewidencji księgowych przedłożonych przez Carlsberg oraz jej wyjaśnień organ antymonopolowy ustalił, co następuje.

Nakłady na utylizację środków filtracyjnych (tabela nr 1 poz. 6).

Wartość faktycznych nakładów na utylizację środków filtracyjnych wyniosła 1.235.115,55 zł (pismo Carlsberg z dnia 5.05.2002 r.) natomiast w samej kalkulacji przyjęto kwotę 1.244. 773,35 zł (poz. 6). **Koszty faktyczne są zatem o 9.657,80 zł niższe od kosztów ujętych w kalkulacji, a 35% tej różnicy - przypadającej na RPWiK wg proporcji uwzględnionej w kalkulacji - wynosi 3.380,23 zł.**

W swoich wyjaśnieniach Carsberg podniosła także, że usługa utylizacji środków filtracyjnych realizowana była przez firmę zewnętrzną, jednak przewiduje się, iż w roku 2002 koszty utylizacji środków filtracyjnych będą o około 50% niższe. O podjęciu przez Carsberg działań zmierzających do obniżenia tych kosztów wspominał także w swoim zeznaniu świadek p. Marcin Siemion – dyrektor Słodowni w Sierpcu Carlsberg S.A.

Nakłady na remonty obce (tabela nr 1 poz.15).

Wartość faktycznych nakładów poniesionych na remonty obce wyniosła 278.635,23 zł (pismo Carlsberg z dnia 5.05.2002 r.), podczas gdy w kalkulacji stanowiącej podstawę do ustalenia ceny przyjęto kwotę 329.093,81 zł (poz.15), czyli wyższą o 50.458,58 zł (18%). **Część tej różnicy, tj. 53 % (wg przyjętych w kalkulacji proporcji) w kwocie 26.743,05 zł przypada na RPWiK.**

Amortyzacji środków trwałych (tabela nr 1 poz. 13).

Faktyczne nakłady poniesione z tytułu amortyzacji środków trwałych w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r. ustalone na podstawie ewidencji tych środków (załącznik do pisma Carlsberg z dnia 5.05.2002 r.) wyniosły 765.462,68 zł, natomiast w kalkulacji kosztów uwzględniono kwotę 859.887,82 zł. **Różnica wynosi w tym wypadku 94.425,14 zł, a 53 % tej różnicy przypadającej na RPWiK, wg proporcji uwzględnionej w kalkulacji wynosi 50.045,32 zł.**

Niezależnie od powyższego - mając na uwadze stanowisko RPWiK zawarte w piśmie z dnia 24.06.2002 r., iż nie wszystkie środki trwałe uwzględnione w przedstawionej przez Carlsberg ewidencji wykorzystywane są faktycznie w 53 % na potrzeby oczyszczania ścieków dostarczanych przez to Przedsiębiorstwo - organ antymonopolowy dokonał ustaleń także w tym zakresie. Zdaniem RPWiK spośród ponad 200 środków trwałych, których amortyzacja obciąża je w 53 %, co najmniej 13 wykorzystywanych jest prawie wyłącznie - bo w 89 % - przez Carlsberg. RPWiK wskazało, iż w analizowanym okresie, tj. od stycznia do sierpnia 2001 r. dostarczyło do 2 przepompowni (przy ul. Browarnej i ul. Wąskiej), w których te 13 środków trwałych zainstalowano, jedynie 100.043 m³ ścieków, tj. ok. 11 % ogólnej ich ilości (900.671 m³ - tabela nr 1 poz. 21) dostarczonych przez RPWiK do oczyszczalni.

Wnioskodawca uważa zatem, że koszt amortyzacji tych 13 środków trwałych winien obciążać RPWiK nie w 53 % - jak to ma miejsce w przypadku pozostałych kosztów wydziałowych - a jedynie w 11 %.

Uwzględniając, iż Carlsberg - pomimo wezwania - w piśmie z dnia 3.07.2002 r. nie zakwestionował powyższej metody rozliczenia amortyzacji 13 środków trwałych wg proporcji: 11% - RPWiK i 89 % - Carsberg, organ antymonopolowy uznał propozycję RPWiK za zgodną z istniejącym stanem faktycznym i akceptowaną przez strony postępowania.

Poniższe zestawienie (tabela nr 2) uwzględnia środki trwałe, których koszt amortyzacji winien obciążać RPWiK nie w 53 % - jak to uwzględniono w kalkulacji nowej, wyższej opłaty (tabela 2 kol. 4), a w 11 % - jak dowodziło RPWiK (tabela 2 kol. 5).

Tabela nr 2.

Lp	Nazwa środka trwałego	Wartość amortyzacji za okres 01-08. 2002	Kwota amortyzacji przypadająca na RPWiK wg kalkulacji (53%)	Kwota amortyzacji przypadająca na RPWiK wg jego propozycji (11%)
1	2	3	4	5
1	Rurociąg tłoczny 2x600 stalowy	9 148,15	4 848,52	1 006,30
2	Przepompownia ścieków wraz z bud.	19 957,07	10 577,25	2 195,28
3	Kolektor fi 800	14 474,23	7 671,34	1 592,17
4	Kolektor fi 800	2 803,93	1 486,08	308,43
5	Rurociąg wody	1 002,23	531,18	110,25
6	Pompa	3 509,21	1 859,88	386,01
7	Pompa	3 509,21	1 859,88	386,01
8	Pompa	3 509,21	1 859,88	386,01
9	Pompa	3 509,21	1 859,88	386,01
10	Instalacja technolog. w pompowni	17 465,46	9 256,69	1 921,20
11	Szafa sterująca	2 909,11	1 541,83	320,00
12	Przepływomierz	3 421,85	1 813,58	376,40
13	Przepływomierz	3 421,85	1 813,58	376,40
14	Razem	88 640,72	46 979,57	9 750,47

Z powyższego zestawienia wynika, że przy zastosowaniu metody zaproponowanej przez RPWiK i nie kwestionowanej przez Carlsberg, kwota amortyzacji ww. środków trwałych przypadająca na RPWiK w okresie styczeń – sierpień 2001 powinna być niższa o kwotę 37.229,10 zł (46 979,57 zł – 9 750,47 zł).

Ochrona środowiska (tabela nr 1 poz. 16).

Pozycja nazwana w kalkulacji kosztów „ochrona środowiska” obejmuje dwa rodzaje opłat ponoszonych przez Carlsberg. Są to opłaty przewidziane w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (Dz.U. nr 15, poz. 92) - zwane dalej „opłatami za zanieczyszczenie powietrza” oraz opłaty przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1993 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz.U. nr 133, poz. 637 z późn. zm.) - zwane dalej „opłatami za szczególne korzystanie”

W kalkulacji stawki opłat Carlsberg przyjęła, iż w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r. suma obu ww. rodzajów opłat stanowiła kwotę 91.899,20 (poz. 16). Jak natomiast ustalono rzeczywista wartość tych opłat – wg ewidencji księgowej - wyniosła w tym czasie jedynie 80.339 zł (załącznik do pisma Carlsberg z dnia 3.06.2002 r.). Część tej kwoty - w wysokości 1.757,78 zł - stanowiły opłaty za zanieczyszczenie powietrza, których wysokość oraz sposób rozliczenia nie budziły zastrzeżeń RPWiK.

RPWiK zgłosiło natomiast zastrzeżenia do prawidłowości rozliczania kosztów ochrony środowiska w części dotyczącej opłat za szczególne korzystanie. W trakcie rozprawy administracyjnej RPWiK podniosło, iż opłatami tymi obciążane jest dwukrotnie. Organ poczynił w tym zakresie następujące ustalenia.

Do końca 2000 r. Wydział Ochrony Środowiska Oddział Zamiejscowy w Tarnowie, na podstawie danych dostarczanych przez Carlsberg, ustalał opłaty za szczególne korzystanie bezpośrednio dla RPWiK i wydawał stosowną decyzję. Od roku 2001 obowiązuje zasada, zgodnie z którą to Carlsberg - jako właściciel instalacji oczyszczania ścieków - obciążana jest całością opłat, także za ścieki wprowadzane przez RPWiK, przy czym decyzje Wojewody Małopolskiego ustalające łączny wymiar opłat zawierają informacje, jaka część tej opłaty przypada na RPWiK. Dzięki temu Carlsberg regulując całość należności określonej w decyzji, część opłat odzyskuje - refakturowując je bezpośrednio na RPWiK.

Wojewoda Małopolski decyzją z dnia 27 kwietnia 2001 r. ustalił opłatę za szczególne korzystanie, jaką Carlsberg winien ponieść za okres od 1 stycznia do 31 marca 2001 r., natomiast decyzją z 21 lutego 2002 r. opłatę za okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 2001 r. Z dokumentów dostarczonych przez RPWiK przy piśmie z dnia 10 maja 2002 r. wynika, iż Carlsberg - bezpośrednio po otrzymaniu ww. decyzji - refakturował na RPWiK część przypadającej na to Przedsiębiorstwo opłaty, w łącznej wysokości 40.584,03 zł.

Pomimo tego, iż zgodnie z obowiązującymi zasadami i przyjętą praktyką RPWiK w opisany wyżej sposób, na bieżąco regulowało swoją część należności z tytułu opłat za szczególne korzystanie, Carlsberg pozostała część tych opłat (tj. część, która ją samą obciążała) uwzględniła w kalkulacji ceny za oczyszczanie ścieków pobieranej od RPWiK (tabela nr 1 poz. 16 kol. 3), a następnie 53 % tej kwoty obciążyła ponownie Wnioskodawcę wg klucza przyjętego dla pozostałych pozycji kosztowych.

W świetle powyższego należy zgodzić się ze stanowiskiem RPWiK, iż kosztami ochrony środowiska w postaci opłat za szczególne korzystanie (...) obciążane jest przez Carlsberg dwukrotnie. Raz, poprzez refakturowanie na RPWiK części tej opłaty i drugi, poprzez żądanie od tego Przedsiębiorstwa opłaty jednostkowej za oczyszczanie ścieków w wysokości 2,16 zł, która również część opłaty za szczególne korzystanie zawiera.

Zdaniem organu antymonopolowego powyższe ustalenia uzasadniają stwierdzenie, iż w pozycji kalkulacyjnej „ochrona środowiska” w części przypadającej na RPWiK nie powinna znaleźć się kwota 48.706,58 zł (tabela 1 poz. 16, kol. 6), a wyłącznie kwota odpowiadająca 53 % niespornej opłaty poniesionej przez Carlsberg z tytułu zanieczyszczenia powierza w wysokości 1.757,78 zł., tj. ostatecznie kwota 931,62 zł (1.757,78 x 53%). Różnica pomiędzy tymi wartościami wynosi 47.774,96 zł (48.706,58 - 931,62).

W świetle powyższych ustaleń szczegółowych różnica pomiędzy udokumentowanymi lub uzasadnionymi faktycznymi kosztami oczyszczenia ścieków przypadającymi na RPWiK, a kosztami ujętymi w kalkulacji stanowiącej podstawę do ustalenia ceny w wysokości netto 2,16 zł, wynosi łącznie - 165.172,66.

Na tę kwotę składają się następujące różnice pomiędzy rzeczywistymi, a kalkulacyjnymi kosztami:

- utylizacji środków filtracyjnych - 3.380,23 zł

- remontów obcych – 26.743,05 zł
- amortyzacji środków trwałych – 50.045,32 zł

oraz następujące różnice pomiędzy uzasadnionymi, a ujętymi w kalkulacji obciążeniami RPWiK z tytułu:

- amortyzacji 13 środków trwałych - różnica w kwocie 37.229,10 zł,
- kosztów ochrony środowiska - różnica 47.774,96 zł

W przeliczeniu na 1 m³ ścieków dostarczonych przez RPWiK do oczyszczalni Spółki w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r. w ilości 900.671m³ (tabela 1 poz. 12), faktyczne i uzasadnione koszty tej usługi są zatem o 0,183 zł niższe od kosztów przewidzianych w kalkulacji (165.172,66 zł : 900.671m³).

Uwzględniając, iż żądana od RPWiK cena (2,16 zł/m³) jest o 0,04 zł/m³ niższa od kosztów wynikającej z kalkulacji (2,20 zł/m³) ostatecznie należy stwierdzić, że cena ta została ustalona na poziomie o 0,143 zł/m³, (tj. o 6,6 %) wyższym do faktycznych i uzasadnionych kosztów tej usługi.

Oceniając powyższy stan faktyczny sprawy organ antymonopolowy na wstępie zważył, iż Carlsberg - nie prowadząc działalności polegającej na zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a jedynie odpłatnie je oczyszczając we własnej oczyszczalni - nie jest przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747). Takim przedsiębiorstwem jest natomiast RPWiK, które ścieki od mieszkańców z terenu Brzeska odprowadza za pośrednictwem swoich urzędzeń. **RPWiK świadczy zatem na rzecz mieszkańców publiczne usługi, których zapewnienie należy do zadań własnych gminy (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm.). Koszty tych usług, a zatem i ostateczna cena, jaką płać wszyscy mieszkańcy i przedsiębiorcy z terenu Brzeska zależą m. innymi od ceny, jaką Carlsberg pobiera od RPWiK za oczyszczanie ścieków.**

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż warunki umowy w sprawie oczyszczania ścieków pochodzących z terenu Brzeska i zachowania Carlsberg w relacjach z RPWiK podlegają ocenie na gruncie ustawy o ochronie/.../, której instrumenty – jak wynika z treści art. 1 tej ustawy – mają zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy działania przedsiębiorców zagrażają interesowi publicznemu. W niniejszej sprawie cena za oczyszczenie ścieków ustalona przez Carlsberg, decyduje bowiem nie tylko o kosztach działalności i kondycji samego RPWiK, lecz przede wszystkim o cenie, jaką za odprowadzenie i oczyszczenie ścieków w ostateczności musi zapłacić społeczność miasta Brzeska. Interes prawny RPWiK, jako przedsiębiorcy legitymowanego - na podstawie art. 84 ust 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...) - do żądania wszczęcia postępowania antymonopolowego należy w tym wypadku utożsamiać z interesem publicznym gminy, rozumianej jako wspólnota samorządowa, której potrzeby Przedsiębiorstwo to zaspakaja.

Spółka Carlsberg, nie posiada – jak wspomniano - statusu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego i tym samym nie jest zobowiązana zarówno do stosowania zasad ustalania cen i opłat określonych we wspomnianej ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz wydanych na jej podstawie przepisach szczegółowych, jak i do przedkładania tych cen i opłat radzie gminy do zatwierdzenia.

Nie oznacza to jednak, iż warunki umowy w sprawie oczyszczenia ścieków z terenu miasta Brzeska oraz wysokość tych opłat Carlsberg może ustalać dowolnie.

Ograniczenia w tym zakresie wprowadza bowiem art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie /.../, w świetle którego bezwzględnie zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym.

Przez pozycję dominującą - zgodnie z treścią art. 4 pkt 9 tej ustawy - rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Natomiast rynek właściwy - stosownie do definicji zawartej w art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie /.../ - rozumiany jest jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cechę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

W przypadku Carlsberg rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek oczyszczania ścieków z terenu miasta Brzeska. Na rynku tym Spółka Carlsberg nie posiada konkurencji. Strony postępowania zgodnie przyznały, iż nie ma innej oczyszczalni, która mogłaby oczyszczać ścieki pochodzące z terenu Brzeska (pismo RPWiK z dnia 3.12.2001 r. oraz pismo Carlsberg z dnia 15.02.2002 r.).

W świetle powyższego Carlsberg posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku oczyszczania ścieków w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie (...) i podlega zakazom, o których mowa w art. 8 ust. 2 tej ustawy.

W ocenie RPWiK Spółka Carlsberg narusza art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...), gdyż nadużywa swojej pozycji rynkowej, narzucając nieuczciwe - nadmiernie wygórowane - ceny za oczyszczanie ścieków komunalnych w oczyszczalni stanowiącej jej własność.

Ze stosowaniem przez przedsiębiorcę tej praktyki mamy do czynienia wówczas, gdy łącznie spełnione zostaną wszystkie - wymienione w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy przesłanki - a zatem, gdy przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą narzuca kontrahentowi taką cenę, która spełnia kryterium ceny nadmiernie wygórowanej.

W przedmiotowej sprawie Carlsberg niewątpliwie narzuca RPWiK cenę za oczyszczanie ścieków, która jej zdaniem - od dnia 5 września 2001 r. - winna wynosić netto 2,16 zł/m³. W toku postępowania ustalono, że RPWiK kwestionowało wysokość tej ceny i ostatecznie nie podpisało aneksu z dnia 27 sierpnia 2001 r. do wiążącej strony umowy nr 1/2000/LI. W rezultacie Carlsberg wypowiedziała tę umowę w dniu 12 września 2001 r. Wprawdzie pomimo tego Carlsberg nadal oczyszcza ścieki dostarczone przez RPWiK, jednak faktury za tę usługę uwzględniają już nową cenę, która w istocie nie była przez strony negocjowana lecz przedstawiona przez Carlsberg do bezwarunkowego przyjęcia.

Dokonując oceny samej wysokości ceny narzuconej przez Carlsberg organ antymonopolowy uwzględnił, iż cena nadmiernie wygórowana - z racji siły rynkowej narzucającego - winna być rażąco zawyżona do wartości świadczenia oraz istotnie naruszać zasadę ekwiwalentności świadczeń.

Zgodnie ze wskazówkami doktryny, przy definiowaniu ceny nadmiernie wygórowanej pomocne mogą być kryteria odwołujące się do rentowności, rozumianej jako stosunek kwoty zysku do kosztów własnych, kwoty zysku zawartej w cenie, cen potencjalnych konkurentów,

które mogą być ustalane przez inne, niezależne od monopolisty podmioty gospodarcze nie występujące na danym rynku. Decydującym dla stwierdzenia tej praktyki jest już samo żądanie ceny nadmiernie wygórowane, np. wystawienie faktury opiewającej na taką cenę (tak: St. Gronowski „Ustawa antymonopolowa. Komentarz” C.H. BECK - Warszawa 1996, str. 159 i nast.).

Podobnie E. Modzelewska-Wąchal w opracowaniu pt. „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów - Komentarz”, TWIGGER - Warszawa 2002, zwraca uwagę, iż jedna z metod stosowana zarówno przez polski organ antymonopolowy jak w Unii Europejskiej - polega na analizie kosztów produkcji i pobieranej ceny oraz ustalonej przez przedsiębiorcę marży zysku, a następnie porównaniu tej ceny z cenami pobieranymi przez konkurentów na innych rynkach. W przypadku, gdy dominant osiągał zyski znacznie przekraczające uzyskiwane na innych rynkach, a jednocześnie narzucał wyższe ceny, wówczas taka cena nie ma związku z wartością ekonomiczną produktu i jest ceną nadmiernie wygórowaną (tamże str. 101).

Z kolei B. Majewska-Jurczyk w książce „Dominacja w polityce konkurencji Unii Europejskiej”, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1998 - wskazuje na doświadczenia Trybunał Sprawiedliwości, który w jednym ze swoich rozstrzygnięć uznał, że cena nadmiernie wygórowana to taka, która nie znajduje uzasadnienia w odniesieniu do ekonomicznej wartości sprzedawanego produktu. Ekonomiczną wartość Trybunał sprowadza zaś do kosztów własnych przedsiębiorstwa i cen jego konkurentów. Stosunek pomiędzy kosztami i ceną nadmiernie wygórowaną jest mierzony zyskiem. Odniesienie do cen konkurentów może być podstawą do określenia, czy zdolność przedsiębiorstwa do osiągania większej rentowności jest rezultatem większej efektywności” (tamże str. 64).

Kierując się powyższymi wskazówkami organ antymonopolowy - na podstawie informacji dostarczonych przez RPWiK - dokonał ustaleń w zakresie wysokości kosztów ponoszonych w 2001 r. z tytułu oczyszczania ścieków (bez kosztów ich odbioru z gospodarstw domowych i przesyłu siecią do oczyszczalni - jak to ma miejsce w przypadku Carlsberg) przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w okolicznych miejscowościach. Informacje na ten temat zawiera poniższe zestawienie (tabela nr 3). W przypadku kosztu jednostkowego Spółki Carlsberg uwzględniono koszt jednostkowy obliczony za oczyszczanie ścieków dostarczanych przez RPWiK.

Tabela nr 3.

	miejscowość				
	Bochnia	Dąbrowa Tarnowska	Dębica	Tarnów	Brzesko (Carlsberg)
Koszt oczyszczania netto w zł/m ³	1,42	1,27	1,44	0,563	1,10 - do 4.09.2001 2,20 - od 5.09.2001
Stosunek kosztu Carlsberg-a do kosztu przedsiębiorstw w pozostałych miejscowościach - w % wg stanu na 4 września 2001	77 %	87 %	76 %	195 %	100 %
Stosunek kosztu Carlsberg-a do kosztu przedsiębiorstw w pozostałych miejscowościach - w % wg stanu na 5 września 2001	155 %	173 %	153 %	391 %	100%

Z powyższego zestawienia wynika, iż jednostkowy koszt oczyszczania ścieków przyjęty przez Carlsberg jako podstawa do ustalenia ceny obowiązującej po dniu 5.09.2001 r. był znacznie wyższy od kosztów ponoszonych przez okoliczne oczyszczalnie i przewyższał je średnio o 60 %. Wyjątek stanowi w tym wypadku oczyszczalnia w Tarnowie, której koszty były do 4 września 2001 r. i są po tej dacie wielokrotnie niższe nie tylko od kosztów Carlsberg ale także od kosztów wszystkich pozostałych oczyszczalni objętych zestawieniem.

W ocenie organu antymonopolowego nie oznacza to jednak, iż opłata, jaką na podstawie kosztów ustalonych przez Carlsberg na poziomie $2,20 \text{ zł/m}^3$ ścieków była nadmiernie wygórowana w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie /.../.

Po pierwsze należy uwzględnić, iż w pozostałych - ujętych w zestawieniu - miejscowościach, oczyszczaniem ścieków zajmują się przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę /.../, dla których oczyszczanie ścieków komunalnych stanowi jeden z podstawowych rodzajów wykonywanej działalności. Podstawowym rodzajem działalności prowadzonej przez Carlsberg jest natomiast produkcja piwa. Oczyszczanie ścieków stanowi jedynie działalność uboczną Carlsberg i - na co zwracali uwagę pracownicy tej Spółki zeznający w trakcie rozprawy - działalność ta, do czasu wprowadzenia kwestionowanej przez RPWiK podwyżki nie była nigdy przedmiotem szczegółowej analizy.

W tym stanie rzeczy porównywanie kosztów oczyszczania ścieków ponoszonych przez Spółkę Carlsberg z kosztami przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, dla których jednym z podstawowych zadań - ze względu na publiczny charakter świadczonych przez nie usług - jest dążenie do obniżki kosztów oczyszczania ścieków - nie spełnia przedstawionych wcześniej wymogów, gdyż nie odnosi się do konkurentów, tj. przedsiębiorców działających w porównywalnych ekonomicznie warunkach.

Po drugie, mimo iż koszty Carlsberg są najwyższe - co skutkuje również wysoką ceną tej usługi wprowadzoną przez Spółkę od 5 września 2001 r. - jednakże, zgodnie z założeniami kalkulacyjnymi cena ta nie zawiera zysku. Uwzględniając nawet wykazaną w poprzedniej części decyzji różnicę pomiędzy kosztami zawartymi w kalkulacji, a kosztami faktycznymi lub uzasadnionymi tej usługi w wysokości $0,18 \text{ zł/m}^3$ należy stwierdzić, iż ewentualny zysk - jaki w wyniku tego stał się udziałem Carlsberg w wysokości $0,14 \text{ zł/m}^3$ ścieków - stanowił jedynie ok. 7% faktycznych kosztów poniesionych na oczyszczenie ścieków z terenu miasta Brzeska. Wyliczenie:

- faktyczne i uzasadnione koszty oczyszczenia	- $2,02 \text{ zł/m}^3$	($2,20 - 0,18$)
- cena ustalona przez Carlsberg od 5.09.2001 r.	- $2,16 \text{ zł/m}^3$	
- zysk Carlsberg	- $0,14 \text{ zł/m}^3$	($2,16 - 2,02$)
- stopa zysku (stosunek kwoty zysku do kosztów)	- 6,9 %	($0,14 : 2,02$) x 100 %

W rezultacie należy ostatecznie stwierdzić, iż cena oczyszczenia ścieków komunalnych ustalona przez Carlsberg od dnia 5.09.2001 r. na poziomie $2,16 \text{ zł/m}^3$ netto zawierająca zysk na poziomie 7 % nie jest ceną rażąco zawyżoną w stosunku do wartości tego świadczenia. Wobec braku odniesienia do innych konkurencyjnych przedsiębiorców, jako wartość ekonomiczną świadczenia uznano w tym wypadku rzeczywiste koszty usługi ponoszone przez Carlsberg w określonych warunkach i przy określonym poziomie zainteresowania obniżką tych kosztów.

W ocenie organu antymonopolowego cena oczyszczania ścieków ustalona przez Carlsberg na poziomie $2,16 \text{ zł/m}^3$ nie spełnia kryteriów ceny nadmiernie wygórowanej, w rozumieniu art. 8 ust.2 pkt 1 ustawy o ochronie /.../.

RPWiK uważa również, iż działania Spółki Carlsberg są sprzeczne z treścią art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie (...). Przepis ten zakazuje przedsiębiorcom zajmującym na rynku pozycję dominującą narzucania uciążliwych i przynoszących im nieuzasadnione korzyści, warunków umów.

Jedną z podstawowych przesłanek, od spełnienia której uzależnione jest stwierdzenie stosowania przez przedsiębiorcę tej praktyki jest to, iż nieuzasadnione korzyści, jakie stają się udziałem narzucającego mają bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy z uciążliwościami nałożonymi na drugą, słabszą stronę kontraktu. Za uciążliwy należy z kolei uznać każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju.

W ocenie organu antymonopolowego narzucone przez Carlsberg warunki umowy w sprawie oczyszczania ścieków dostarczonych przez RPWiK – w części odnoszącej się do sposobu ustalenia ceny tej usługi - spełniają powyższą przesłankę.

W toku postępowania Spółka Carlsberg stała na stanowisku, iż cena w wysokości $2,16 \text{ zł/m}^3$ wynika bezpośrednio z kosztów oczyszczenia ścieków dostarczonych przez RPWiK poniesionych w okresie od stycznia do sierpnia 2001 r. i uwzględnionych w kalkulacji – tabela nr 1.

Tymczasem, jak ustalono, faktyczne koszty poniesione przez Carlsberg w związku z oczyszczaniem ścieków z terenu miasta Brzeska były niższe od przyjętych w kalkulacji łącznie o kwotę 165.172,66 zł.

Ponad 80 % tej kwoty, tj. 135.047,38 zł, stanowią koszty amortyzacji środków trwałych (87.274,42 zł) i koszty związane z ochroną środowiska (47.774,96 zł), które pomimo, iż zostały uwzględnione w cenie ustalonej dla RPWiK, w rzeczywistości nie obciążały kosztów usługi realizowanej dla tego Przedsiębiorstwa.

W rezultacie, narzucając RPWiK cenę, która uwzględniała:

- 53 % wartość amortyzacji 13 środków trwałych, które tylko w 11 % były wykorzystywane na potrzeby oczyszczenia ścieków dostarczonych przez RPWiK a w pozostałych 89 % na potrzeby własne Carlsberg,
- 53 % kosztów związanych z ochroną środowiska, które winny w całości obciążyć Carlsberg

Spółka Carlsberg wymusiła na RPWiK, aby płacąc za oczyszczenie 1 m^3 ścieków określoną cenę, jej część w wysokości 0,15 zł, przeznaczało nie za pokrycie kosztów tej usługi, a na finansowanie kosztów działalności podstawowej Spółki ($135.047,38 \text{ zł} : 900.671 \text{ m}^3$ ścieków – tabela 1 poz. 21).

Organ antymonopolowy nie podziela przy tym argumentacji Carlsberg, iż zakwestionowany sposób rozliczania kosztów związanych z ochroną środowiska wymuszają na niej zasady rachunkowości i konieczność tworzenia rezerw na ten cel.

Zdaniem organu antymonopolowego tworzenie przez Carlsberg rezerw międzyokresowych biernych na potrzeby związane z pokryciem kosztów ochrony środowiska w części przypadającej na RPWiK nie jest konieczne, gdyż termin zapłaty refaktury tej należności przez Wnioskodawcę jest równocześnie terminem zapłaty wyznaczonym przez Wojewodę Małopolskiego w decyzji wydanej Spółce Carlsberg. Rezerwy tworzona natomiast na pokrycie tej opłaty w części przypadającej wyłącznie na Carlsberg, nie powinny w żadnym wypadku obciążać RPWiK.

Inaczej mówiąc, w przypadku opłat z tytułu ochrony środowiska w części dotyczącej RPWiK nie zachodzi konieczność gromadzenia rezerw finansowych, które - zgodnie z zasadami księgowości - tworzy się na wydatki przyszłych okresów jako równoważnik kwoty wliczonej do kosztów działalności przedsiębiorstwa w bieżącym okresie sprawozdawczym. Tworzenie takich rezerw - w praktyce księgowej - ogranicza się do tych rodzajów wydatków, których zarachowanie w okresie ich faktycznego uiszczenia spowodowałoby nieuzasadniony wzrost kosztów w tym okresie, a nie w okresie, w którym koszty te powstawały - co w przypadku kosztów ochrony środowiska w części przypadającej na RPWiK nie mogło mieć miejsca.

Reasumując - w ocenie organu antymonopolowego - narzucenie przez Carlsberg umowy na oczyszczanie ścieków dostarczonych przez RPWiK, zgodnie z którą cena za tę usługę zawierała również koszty z tą usługą niezwiązane, stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

Warunek ten jest niewątpliwie uciążliwy dla RPWiK, gdyż finansowanie kosztów innej działalności - nie związanej z przedmiotem umowy - stanowi ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach tego rodzaju. Niewątpliwie - w hipotetycznych warunkach konkurencji na rynku oczyszczania ścieków - druga strona kontraktu takiego warunku nie przyjęłaby i skorzystała z usług innego usługodawcy. Uciążliwości te pozostają w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z nieuzasadnionymi korzyściami, jakie stały się udziałem Carlsberg w wyniku narzucenia RPWiK tak skalkulowanej ceny. Nieuzasadnionymi korzyściami jest w tym wypadku - jak już wspomniano - uwzględnienie w kalkulacji ceny wspomnianej wyżej kwoty 135.047,38 zł, co powoduje, iż Carlsberg, żądając od RPWiK tak ustalonej ceny, o pewną jej część - w wysokości 0,15 zł/1 m³ ścieków - może pomniejszyć koszty produkcji piwa, czyniąc swoją działalność na tym rynku bardziej konkurencyjną.

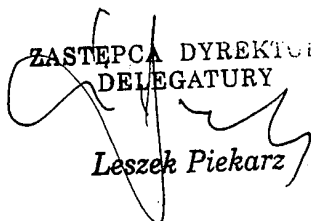
Powyższa praktyka jest typową praktyką kontraktową o charakterze eksploatacyjnym. Polega ona na wykorzystywaniu przez przedsiębiorcę o pozycji dominującej na rynku przewagi kontraktowej nad kontrahentem. Słabsza strona umowy jest w takim przypadku w sytuacji przymusowej. W rezultacie tej praktyki - mając na uwadze, iż cena za oczyszczanie ścieków płacona przez RPWiK jest częścią składową ceny płaconej przez konsumentów na rzecz RPWiK - mamy do czynienia z szeroką grupą pokrzywdzonych, jaką stanowią mieszkańcy i inni dostawcy ścieków z terenu miasta Brzeska podłączeni do miejskiej sieci kanalizacyjnej.

Ostatecznie stwierdzić należy, iż stosowana przez Spółkę Carlsberg praktyka naruszyła interes publiczny społeczności miasta Brzeska i zastosowanie przez organ antymonopolowy instrumentów przewidzianych w ustawie o ochronie /.../, w szczególności nakazanie zaniechania stosowania tej praktyki - miało na celu ochronę tego interesu.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie /.../, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. - od decyzji niniejszej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ZASTĘPCA DYREKTORA
DELEGATURY

Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Adwokat Waclaw Mitas - pełnomocnik Carlsberg Okocim S.A.
ul. Mickiewicza 15 40-951 Katowice
2. Radca prawny Konstantyn Bujak - pełnomocnik
Rejonowego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Brzesku Sp. z o.o.
ul. Solskiego 13 32-800 Brzesko
3. RKR a/a